

[Arbejdsministeren]

batten her i dag, vil være medvirkende til at gøre forhandlingerne vanskeligere, end de ellers ville have været.

Hvad angår det proceduremæssige i øvrigt, kan jeg sige, at da jeg opdagede, at der var misforståelser i forhold til det forslag, som blev fremsat i fredags, kontaktede jeg omgående samtlige ordførere i sagen og orienterede om problemet, hvordan det var opstået, og hvordan jeg agtede at løse det, og det er min bestemte opfattelse, at den model, jeg har til hensigt at anvende, fuldt ud vil kunne tilfredsstille også de synspunkter, som forskellige socialdemokratiske ordførere her i dag har gjort rede for.

Det ændringsforslag, som jeg ved indledningen af diskussionen bebudede at ville stille, vil medføre en fuldstændig klinisk adskillelse mellem det, der nødvendigvis skal vedtages inden jul, og så de emner, som finanslovsparterierne er enige om at drøfte efterfølgende.

Denne kliniske adskillelse vil komme til at fremgå krystalklart også af bemærkningerne til det ændringsforslag, som jeg har til hensigt at stille, og herunder også afklare de spørgsmål, som er blevet stillet her i dag om nogle formuleringer i de generelle bemærkninger. Det vil være muligt at tage højde for det også i bemærkningerne til det ændringsforslag, som jeg vil fremsætte.

Ellers skal jeg sige tak for modtagelsen. Det er jo et besparelsesforslag, og man kan have forskellige motiver til at søge et sådant besparelsesforslag gennemført. Det kan være ud fra et formål om at spare penge på de offentlige budgetter – det er der som bekendt behov for – og man kan så have forskellige opfattelser af, hvad der i øvrigt vil blive opnået ved at gennemføre forslaget.

Jeg kan forstå, at hr. Duetoft og jeg ikke har ganske de samme motiver til at trykke på de grønne knapper ved tredjebehandlingen, men det er jo i og for sig mindre betydningsfuldt, når vi er enige om, hvordan der skal trykkes på knappen, for meningen med at have forskellige politiske partier er vel, at man kan have forskellige opfattelser af, hvordan forslaget vil komme til at virke, og forskellige motiver til at gå ind for forslaget.

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at det spareprovenu på 630 mio. kr., som er anført, er et spareprovenu, som vil opstå dels i staten,

dels i kommunerne, og det interne regnestykke imellem staten og kommunerne vil der selvfølgelig blive optaget forhandlinger om, når forslaget er vedtaget.

Hr. Poul Nødgaard spurgte endvidere, hvilket spareprovenu der er i det, som først bliver drøftet efter nytår. Det er det nok svært at svare fuldstændig præcist på, men jeg kan her henvise til de linjer i selve finanslovaftalen, som jeg læste op for et øjeblik siden.

Det står på side 2 i finanslovaftalen, som hr. Poul Nødgaard sikkert har kendskab til, selv om han ikke er med i selve aftalen. Vi vil altså forsøge at opnå besparelser på 50 mio. kr. i 1992 gennem initiativer, der kan bevirke, at der kommer flere arbejdstilbud i den private sektor.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, blot igen sige tak for tilslutningen til det, som skal gennemføres her inden jul, idet jeg håber, at vi i øvrigt får nogle konstruktive forhandlinger efter jul om, hvordan vi kan få flere anbragt i arbejdstilbud i den private sektor. Jeg tror nok, de fleste er af den opfattelse, at der i øjeblikket bliver placeret for få i den private sektor, og hvis vi er i stand til at opbygge nogle incitamenter, så der kommer flere i den private sektor, vil det være nyttigt. Det er i alt fald helt givet, at beskæftigelseseffekten er større i private arbejdstilbud, end den er i offentlige arbejdstilbud.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at han allerede i dag er nødt til at tage klarere afstand fra de bemærkninger, der er både i de almindelige bemærkninger og i lovteksternes bemærkninger – det er lovtekstens pkt. 5, der vedrører transportudgifter.

Jeg er også nødt til at sige til arbejdsministeren, at det nok havde været bedre og renere lovgivningsmæssigt, hvis han havde fulgt min opfordring til at tage lovforslaget tilbage og havde fremsat et nyt forslag. Det er der noget der tyder på at arbejdsministeren ikke ønsker, men ønsker denne kliniske adskillelse.

I den forbindelse er det faktisk utrolig vigtigt, at arbejdsministeren er klar over, at det både handler om nye generelle bemærkninger og nye bemærkninger til de enkelte lovparagraffer. Det handler også for os at se om det vigtige i at præcisere, at det ikke må udstødes